

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla Villányi és Gyovai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyovai Sándor ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a Dr. Nemes Andrea Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Nemes Andrea ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen tagdíjtartozás iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság által 2009. szeptember 25. napján meghozott 4.P.20.801/2009/6. számú ítélet ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 nap alatt megfizetni a felperes részére 7.000 (Hétezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.500 Ft tagdíjat, és ezen összegnek 2007. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, és összesen 19.250 Ft perköltséget.

Ítéletének jogi indokolása szerint az alperes tagja volt a ... Kamarának, 2005. év végéig a tagdíjat megfizette a felperes részére. 2006. évtől kezdődően kötelező kamarai tagság megszűnéséig - 2007. március 30-ig - keletkezett összesen 22.500 Ft tagdíjat felszólítás ellenére sem fizette meg.

Az alperes nem vitatta, hogy kamarai tagdíjtartozása van, álláspontja szerint azonban a fizetése késedelembe nem esett, mert a felperes részéről a számla kiállítására nem került sor.

A megyei bíróság szerint a becsatolt kamarai alapszabály 57. pontja szerint a képviselőtestület által meghatározott összegű tagdíjat havi egyenlő részletekben átutalással vagy csekken, illetve átutalással vagy csekken félévente, illetve átutalással évente egy összegben kell befizetni.

Az alapszabály nem rendelkezik arról, hogy az orvosi kamara bármely szervének előzetesen a tagdíjról számlát kellene kibocsátani. A jogi képviselővel eljáró alperes sem

jelölte meg azt a jogszabályi rendelkezést, ami szerint a felperesnek előzetesen - a tagdíjfizetési kötelezettség teljesítéséhez - számlát kellene kibocsátani.

A megyei bíróság álláspontja szerint az Áfa törvény 165. § /1/ bekezdése, a 85. § /1/ - /4/ bekezdése és az 1992. évi LXXIV. törvény 43. § /3/ bekezdése, 30. § /1/ bekezdés és 2. számú mellékletének 20. pontja értelmében a számlakibocsátásra előre a felperes nem köteles. Nyilvánvalóan az ügylet teljesítése tagdíj befizetése után jöhet csak szóba, így a felperes kötelessége mindösszesen a tagdíj befizetéséről a számviteli törvény rendelkezései szerinti számviteli bizonylatnak a kiállítása, amely lehet akár számla, akár nyugta, akár más - a számviteli törvénynek megfelelő - bizonylat.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének a teljes elutasítását.

Előadta a megyei bíróság az eljárása során nem vizsgálta, hogy a felperes a 2007. évi CXXVII. törvény 165. § /1/ bekezdésében előírt az ügylet teljesítését tanúsító okirat kibocsátási kötelezettségének eleget tett-e. Az alperes már korábban is vitatta, hogy a felperes bármiféle bizonylatot bocsátott volna ki részére. A felperes előkészítő irata tartalmazza, hogy a kamara minden évben díjbekérőben tájékoztatja a tagokat az aktuális évi tagdíjról, azonban ezen díjbekérőt nem csatolta. A felperes nyilatkozata, mely szerint a csekk melléklete volt a díjbekérő valótlan, az soha nem érkezett meg alperes részére.

A számviteli törvény 166. § /3/ bekezdése nem mentesíti a felperest a számviteli bizonylat kiállításának kötelezettsége alól, még pedig az aktuális gazdasági esemény időpontjában. A gazdasági esemény időpontját pedig magának a számviteli bizonylatnak kell tartalmaznia.

Hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 302. §-a értelmében a jogosult késedelme kizárta a kötelezett késedelmét.

Hangsúlyozta, hogy a megyei bíróság tévesen értelmezte a kamara számviteli bizonylat kibocsátási kötelezettségét, hiszen a számlaadási kötelezettség alól történő mentesülésből azt vezette le, hogy számviteli bizonylat kiállítására előzetesen nem köteles. Kiemelten hivatkozott arra, hogy a felperes díjbekérőt, mint számviteli bizonylatot a perben bemutatni nem tudott. Így a bizonylatadási kötelezettségét is többszörösen megsértette.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Hangsúlyozta, hogy az alperes fellebbezése teljesen megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság részletes és alapos indokolást adott arról, hogy miért nem volt köteles a felperes előzetesen számlát adni a tagdíjról. Az alperesnek mindaddig semmi problémája nem volt a felperes számlaadási gyakorlatával, ameddig eleget tett tagdíjfizetési kötelezettségének. Sőt, még a fizetés beszüntetését követően sem kérte egyszer sem, hogy küldjenek neki számlát, mivel e nélkül a fizetési kötelezettségének nem tud eleget tenni. A problémára akkor derült fény, amikor a felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet nyújtott be a bírósághoz.

Az ítélet a fellebbezést a Pp. 256/A. § /1/ bekezdés f./ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és az alábbiak szerint alogtalannak ítélte.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság megalapozott tényállást állapított meg, és ebből helyes, okszerű következtetést vont le. Az ítéltábla mindenben osztotta a megyei bíróság érdemben helyes és megalapozott jogi álláspontját, és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú eljárás adataiból megállapítható, hogy az alperes 2007. március 31-ig a magyar orvosi kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény értelmében kötelező jelleggel tagja volt a ... Kamarának. Az elsőfokú bíróság által is meghivatkozott kamarai alapszabály III. Fejezet 57. pontja szerint a kamara képviselőtestülete által meghatározott összegű tagdíjat volt köteles fizetni az alapszabály 57/a - c. pontjába meghatározott módon és időpontig. Az alapszabály értelmében a tagdíj fizetése a peres felek között létrejött jogviszonyban a tagot terhelő törvényi kötelezettség, amelynek teljesítése nem függ kamarai felszólítástól, annak esedékességét az alapszabály határozza meg. Az alperes kamarai tagsága 2007. április 1-jével a kötelező kamarai tagság intézményének törvény általi megszüntetésével megszűnt, az addig összegyűjt tagdíjhátraléka esedékessé vált.

Az alperes tagdíjfizetési kötelezettsége nem a Ptk-n, hanem az alapszabályon alapul, nem függ a felperes erre irányuló felszólításától, annak esedékessége az alapszabály rendelkezéseiből következik. Az alperes tagdíjfizetési kötelezettsége teljesítése szempontjából a felperesnek semmilyen előzetes tennivalója nem volt, a Gk. 66. számú állásfoglalás jelen perbeli alkalmazásának nincs helye. Az alapszabály III/58. pontja értelmében a tagdíjhátralék megfizetésére irányuló írásbeli felszólítás kötelezettsége csak akkor terheli a felperesi kamarát, ha e kötelezettség elmulasztása miatt a taggal szemben szankciót - tagsági viszony törléssel való megszüntetését - kívánja alkalmazni.

Az alperes a hátralékos tagdíj megfizetésével 2007. április 1. napjától kezdődően késedelembe esett, ezért az általa sem vitatottan fennálló összegű tartozás után ezen időponttól kezdődően a Ptk. 301. § /1/ bekezdés értelmében kamatot köteles fizetni.

Az ítéltábla a fenti indokokra figyelemmel a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban az alperes teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján ő köteles megfizetni a felperes felmerült másodfokú perköltségét, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 3. § /5/ bekezdése alapján állapította meg.

Győr, 2010. évi április hó 14. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró